

Ska sei. Det er ihvertfall ingenting i veien med selvtilliten til Adm. Dir. Joakim Lystad og Tilsynsdirektør Kristina Landsverk ved Mattilsynets sentrale hovedkontor. Månen til selvros skal en lete lenge etter, dog mener jeg å fornemme innlegget en smule panikkrelatertkanskje, kanskje ikke.

Det tydeliggjør ihvertfall at knusende internasjonal og nasjonal kritikk mot Norges dyrevelferd ikke berør noen av dem. De er best, med sine skylapper og propper i ørene. De er staten og de er uangripelige. Jeg tar gjerne en debatt med disse to på Riks TV.

At Norge trenger bedre dyrevelferd er et faktum . Mattilsynet har ikke mestret oppgaven med å få dette til, samme hvor stor veterinær faglig kompetanse de har. Det er også et faktum at mange av disse har sagt opp sine stillinger i ren frustrasjon nettopp p.g.a. Mattilsynets arrogante innstilling.

Et annet faktum er at mange ansatte tier og samtykker i frykt for å miste jobben.

De roser seg selv for å ha gjennomført omlag 10.000 tilsyn relatert til dyrevern i fjor, en kan undre seg over hva slags tilsyn, når Mattilsynets distriktskontorer brukte på tilsyn i 3 år, 2006-2009, var skarve 5% av sine økonomiske midler.

Mattilsynet slår seg på brystet med at de har 500 veterinær i arbeid, på kontorene ja - hvorfor ikke få disse ut der de trengs. Dog vet vi at når Mattilsynets veterinærer kommer på banen, så kan et hvert dyr vinke livet goodbye, for forvaltningsloven som kommer over dyrevernloven tar alltid mer hensyn til menneskene enn dyrene. Bak enhver dyretragedie følger som regel en mennesketragedie og i disse sakene, må dyrene i de aller fleste tilfeller bøte med livet. Dette i seg selv er makabert. Dyr som er utsultet eller har lidd p.g.a. en mennesketragedie/svikt bør alltid få en sjanse til et godt liv. Dette burde vær soleklart for Mattilsynet, som burde ha ikke bare hjerterom, men også husrom og oppholdssted tilgjengelig. Vi har sett nok gårdsdyr og kjæledyr som har måttet vandre til de evige jaktmarker gjennom Mattilsynet.

Mattilsynet gidder ikke ta opp katteproblematikken. De vil ikke lovpålegge sterilisering/kasring av katt fordi de mener det vil være å gripe for langt inn i folks privatliv. Men hva med mitt og andre dedikerte dyrevenners privatliv? Har de ofret oss en tanke? Nepe! Er det rettferdig at Mattilsynet kan skyve dyrevern vedr. katt over på frivillige organisasjoner og privat personer, med alle kostnadene dette innebærer? Det er plystre meg frekkere enn frekt!

Mattilsynet vil heller ikke lovpålegge ID chip for katter - for mye arbeid sier de. Stakkars, de må jo ikke overanstrenge seg. Er en katt i nød, tilbyr Mattilsynet dødssprøyten, problem løst. Tenk det med 500 veterinærer som jobber med dyrevern.

Mattilsynet vil aldeles ikke ha noe dyrepoliti - de skylder på økonomi. Saken er vel heller at de ikke ønsker å bruke mer penger på dyrevern. De har det så bra som de har det. Vi vet at i perioden 2006-2009, gikk 30% av de økonomiske midlene til kjøttkontrolltilsyn. Likevel, opplyser Mattilsynet lite om bivirkningene kjøtt har på mennesker i form av at dyrene spiser en mengde kraftfôr som har overskudd av omega 6, hvilket er en risikofaktum for å få kreft.

Dyrevernemndene som nå er underlagt MT er blitt noen vingeklippede nemnder. Det er synd, da de tidligere var et frittstående organ. Videre sier MT at dersom det skal legges store vekt på dyrevelferd , må politikerne på banen. Enkelt å skyve vekk ansvaret, men det er da vitterlig MT som foreslår eventuelle endringer. Vi har mang en gang sett diverse politikere bli rystet over dyremishandling og vannskjøtsel samtidig som de har lovet å ta det videre. Men så blir det full stopp og helomvending. Feige de også.

Mattilsynet må stikke fingeren i jorden. Vi vil ha et bedre dyrevern koste hva det koste vil. Norge er et av verdens rikeste land og dyrevelferden er en skandale. Vi har fått mer enn nok av Mattilsynets arroganse og unnfalighet.

challenge them to a debate on TV

Kari Mills
Tidligere leder Dyreb. Norge
Leder Dyreb. Sør Rog.
Eiganesv. 28
51 53 47 16